

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رمضانیاٲ: روزگی/دریوزگی (صیام/افطار؛ Fasting/Panhandling):

آل محمد: اهل الله

Kin of Muhammad: Folks of Allah

چهارشنبه ۱۲ - ۰۹ - ۱۴۴۱؛ ۱۷ - ۰۲ - ۱۳۹۹؛ ۰۶ - ۰۵ - ۲۰۲۰

آل محمد: اهل الله

اقبال شهر الله

• خطبه رسول الله - صلى الله عليه و آله وسلم - در استقبال از ماه رمضان (ادامه):

وَجُعِلْتُمْ فِيهِ مِنْ أَهْلِ كَرَامَةِ اللَّهِ أَنْفَاسُكُمْ فِيهِ تَسْبِيحٌ وَ نَوْمُكُمْ فِيهِ عِبَادَةٌ وَ عَمَلُكُمْ فِيهِ مَقْبُولٌ وَ دُعَاؤُكُمْ فِيهِ مُسْتَجَابٌ فَاسْأَلُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ بِنِّيَّاتٍ صَادِقَةٍ وَ قُلُوبٍ طَاهِرَةٍ أَنْ يُوفِّقَكُمْ لِصِيَامِهِ وَ تِلَاوَةِ كِتَابِهِ فَإِنَّ الشَّقِيَّ مَنْ حُرِمَ غُفْرَانَ اللَّهِ فِي هَذَا الشَّهْرِ الْعَظِيمِ ...

و آن ماهی است که در آن دعوت شدید به مهمانی خدا و اهل کرامت خدائید، در آن نفس‌های شما در آن تسبیح است، و خواب شما در آن عبادتست، کردارتان در آن پذیرفته، و دعایتان مستجاب، از خدا بخواهید با نیات درست و دل‌های پاک که شما را برای روزه در آن و خواندن قرآن موفق دارد. بدبخت آن که از آمرزش خدا در این ماه محروم ماند ...

آل محمد: اهل الله

حفظ نسبت با اولیاء الهی

- يَا عَلِيُّ أَنَا وَ أَنْتَ أَبَوَا هَذِهِ الْأُمَّةِ (الأمالي، للصدوق، ص ۶۵۷)
- أَنَا وَ عَلِيُّ أَبَوَا هَذِهِ الْأُمَّةِ (عيون أخبار الرضا عليه السلام، ج ۲، ص ۸۵)
- أَحْمَدُ بْنُ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْبَرْقِيُّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ جَعْفَرِ الْجَعْفَرِيِّ عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الرِّضَا ع قَالَ: قَالَ لِي يَا سُلَيْمَانُ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى خَلَقَ الْمُؤْمِنَ مِنْ نُورِهِ وَ صَبَعَهُمْ فِي رَحْمَتِهِ وَ أَخَذَ مِيثَاقَهُمْ لَنَا بِالْوَلَايَةِ فَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ لِأَبِيهِ وَ أُمِّهِ أَبُوهُ النُّورُ وَ أُمُّهُ الرَّحْمَةُ فَاتَّقُوا فِرَاسَةَ الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ الَّذِي خُلِقَ مِنْهُ. (المحاسن، ج ۱، باب ما خلق الله تبارك و تعالى المؤمن من نوره، ص: ۱۳۱)
- قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -ص- كُلُّ حَسَبٍ وَ نَسَبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُنْقَطِعٌ إِلَّا حَسَبِي وَ نَسَبِي (هر شرف و خویشاوندی ایی بریده باشد روز قیامت، مگر شرف و خویشاوندی من!)

آل محمد: اهل الله

مشرب های وجودی

• مقالات شمس تبریزی، دفتر دوم، ص: ۹۶

چندین پرده ظلمت و چندین هزار پرده نور، که رشته امید را بگسلد! به ذات خدا که اگر هزار رساله بخواند کسی، او را همان مشرب نباشد، هیچ سود ندارد، و چنان باشد که خری را بار کنی خرواری کتاب. چندین با کسی عمر کرده اند، از حال او هیچ خبر ندارند. پس ایشان از چه خبر دارند؟ به چه راه یابند؟ ازوشان نصیب نباشد الا تواضع ظاهر، و مراعات ظاهر. همین که دیدی که چیزی بی وجه می کنی پیش او، و هیچ نمی گوید، بدانکه او مهر شکسته است. و او جهد می کند تا برقرار محبت رود و تو میبری.

آل محمد: اهل الله

مردان خدا

• عین القضاة همدانی چنین فرماید (نامه های عین القضاة، ج ۲، ص ۳۳۶ - ۳۳۸)

جوانمردا! اگر با محمد مصطفی- صلعم- گفتند، "وَ إِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ" (۴۲:۵۲ الشوری) در حق پیران گفته‌اند، "وَ مِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ" (۷:۱۸۱ الأعراف)، "وَ جَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا" (۲۱:۷۳ الأنبیاء). اما بی‌طغرای سلطان ازل پیری را نشاید. اگر مدعی به دروغ این دعوی کند و طغرا ندارد، روز قیامت روی او سیاه کنند و فضیحت عالم گردد، و جز از نکال از دعوی نبیند. مصطفی- صلعم- هر روز که وضوی نماز ساختی، این گفتی که "لَا تُسَوِّدُ وَجْهِي يَوْمَ تَسْوَدُّ وُجُوهٌ أَعْدَائِكَ!" که را روی سیاه کنند؟ از قرآن بشنو! آنها که راه خدا نارفته و نادانسته و نادیده دعوی کنند، "وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ" (۳۹:۶۰ الزمر). جوانمردا! آنها که طغرای سلطان نداشتند و به دلیری این دعوی کردند به دروغ، خود شناسیم اما آنها که طغرای ازلی داشته‌اند باری شب و روز خون می‌گریستند. مصطفی- صلی الله علیه و آله و سلم- که سر پیران بود می‌گفت، "لَا تُسَوِّدُ وَجْهِي". خلیل- ع- می‌گفت، "وَ لَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ" (۲۶:۸۷ الشعراء). پیران راه خدا شب و روز می‌گویند، چنانکه در قرآن می‌خوانی، "وَ لَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ" (۳:۱۹۴ آل عمران).

آل محمد: اهل الله

مردان خدا

• عین القضاة همدانی چنین فرماید (نامه های عین القضاة، ج ۲، ص ۳۳۶ - ۳۳۸):

جوانمردا! خواهی حاشیه از جمال قرآن بردارم، تا تو نیز دزدیده نظر کنی! باشد که عاشق گردی. خدا راست‌گوست، و دروغ بر وی روا نیست و مردان این بدانسته‌اند، از او بشنو! "فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفاً وَعَدِهِ رُسُلُهُ" (۱۴:۴۷ ابراهیم) اکنون از جمله وعده‌ها که مصطفی را داده است و پیران را، یکی این است که می‌گوید، "يَوْمَ لَا يُجْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ" (۸:۶۶ التحريم) چون وی خلاف وعده نکند، و چنین وعده داده است ایشان را، لا جرم ایشان نیز شب و روز می‌گویند، "وَلَا تُحْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ" (۱۹۴:۳ آل عمران). اکنون غمزه جمال دلربای ازلی بین! "فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ" (۱۹۵:۳ آل عمران)..

جوانمردا! اگر گویی، به چه دانم که مدعی کیست در راه خدا که دروغ می‌گوید، و کیست که طغرای او دارد؟ از من بشنو که علی الخبیر سقطت. طالب را که قدمش در طلب درست بود، او را در درون دل دیده‌ای هست که طغرای سلطان بیند. و تا نه‌بند پای به مدعیان وانیارد. أمّا آن را که ننهادند کور است، و کور طغرا نه‌بند. "قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ" (۲:۶۰ البقرة).

آل محمد: اهل الله

حرمت الله در مقام تفصیل

آیاتی از قرآن کریم:

- وَ إِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَا عَشَرَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَ اشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَ لَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (٢:٦٠ البقرة)
- وَ مَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ (١٠٧:٢١ الأنبياء)
- لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ (١٢٨:٩ التوبة)
- مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَ مَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا (٤:٨٠ النساء) (هر کس از پیامبر فرمان برد، در حقیقت، خدا را فرمان برده و هر کس رویگردان شود، ما تو را بر ایشان نگهبان نفرستاده‌ایم.)

آل محمد: اهل الله

حرمت الله در مقام تفصیل

- آیاتی از قرآن کریم:
- لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ (۹-۱۰: ۴۸ الفتح)
(تا ایمان آرید به خدا و رسولش، و یاری نمایید او را، و بزرگ شمارید او را، و تسبیح گوئید او را بامداد و شبانگاه! در حقیقت، کسانی که با تو بیعت می‌کنند، جز این نیست که با خدا بیعت می‌کنند.)
- يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ (۹: ۶۲ التوبة) (قسم به خدا می‌خورند برای شما که خرسند نمایندتان ولی خدا و پیامبرش سزاورترند به آن که خرسند گرداندش اگر مؤمن می‌بودند.)
- و در حدیث صحیح آمده است:
مَنْ رَأَى فَقَدْ رَأَى الْحَقَّ (هر که مرا دید، حق را دیده است)

آل محمد: اهل الله

عذر تقصیر

• بابا ظاهر نیز چنین سروده است:

مو از قالوا بلی تشویش دیرم

اگر لاتقنطوا دستم نگیرد

• جامی گوید:

ندارم هیچ گونه توشه راه

توفرمودی که نومیدی میارید

بدین معنی بسی امید واریم

امید دردمندان را دوا کن

بلی نبود درین ره نا امید

گنه از برگ و باران بیش دیرم

مو از یا ویلنا اندیش دیرم

بجز لا تقنطوا من رحمة الله

زمن لطف و عنایت چشم دارید

ببخشا زانکه بس امید داریم

دل امید وارن را روا کن

سیاهی را بود رو در سفیدی